

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-202-03

Druk nr 2463
Warszawa, 16 stycznia 2004 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy - Prawo budowlane wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Infrastruktury.

(-) Leszek Miller

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo budowlane

Art. 1. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami – w odniesieniu do obiektów i obszarów wpisanych do rejestru zabytków oraz obiektów i obszarów objętych ochroną konserwatorską na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.”;

2) w art. 3:

a) uchyla się pkt 16, 18 i 21,

b) w pkt 20 przecinek na końcu zastępuje się kropką;

3) w art. 5 w ust. 1:

a) w pkt 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„1) spełnienie w ekonomicznie uzasadnionym okresie wymagań podstawowych, dotyczących¹⁾,”

b) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) poszanowanie, występujących w obszarze oddziaływania obiektu, uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym zapewnienie dostępu do drogi publicznej,”;

4) uchyla się art. 10 i 10a;

5) w art. 12a w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„1. Samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, oprócz osób, o których mowa w art. 12, mogą również wykonywać osoby będące obywatelami państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego, które:”;

6) w art. 20 w ust. 1 pkt 3a otrzymuje brzmienie:

„3a) sporządzanie lub uzgadnianie indywidualnej dokumentacji technicznej, o której mowa w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia .... o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr ....., poz. ....),”;

7) w art. 29 w ust. 1:

a) pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) obiektów budowlanych przeznaczonych wyłącznie na cele gospodarki leśnej, położonych na gruntach leśnych Skarbu Państwa,”,

b) pkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17) opasek brzegowych oraz innych sztucznych, powierzchniowych lub liniowych umocnień brzegów rzek i potoków górskich oraz brzegu morskiego, brzegu morskich wód wewnętrznych, niestanowiących konstrukcji oporowych,”;

8) w art. 30 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do zgłoszenia budowy, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 19 i 20, należy ponadto dołączyć projekt zagospodarowania działki lub terenu wraz z opisem technicznym instalacji, wykonany przez projektanta posiadającego odpowiednie uprawnienia budowlane w specjalności instalacyjnej. Projekt zagospodarowania działki lub terenu, w przypadku budowy instalacji gazowej, o której mowa w art. 29 ust. 1 pkt 19, powinien

być uzgodniony z rzeczoznawcą do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych.”;

9) w art. 35:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) kompletność projektu budowlanego i posiadanie wymaganych opinii, uzgodnień, pozwoleń i sprawozdań oraz informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1b, a także zaświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 7,”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku gdy właściwy organ nie wyda decyzji w sprawie pozwolenia na budowę w terminie 65 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie takiej decyzji, organ wyższego stopnia wymierza temu organowi, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z kar stanowią dochód budżetu państwa.”,

c) po ust. 6 dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Karę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w ust. 6. W przypadku nieuiszczenia kary, o której mowa w ust. 6, podlega ona ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

8. Do terminu, o którym mowa w ust. 6, nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień

spowodowanych z winy strony, albo z przyczyn niezależnych od organu.”;

10) w art. 36:

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) zamieszcza informację o obowiązkach i warunkach, wynikających z art. 54 lub art. 55.”,

b) uchyla się pkt 6;

11) w art. 39 ust. 1 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. Prowadzenie robót budowlanych przy obiekcie budowlanym wpisanym do rejestru zabytków lub na obszarze wpisanym do rejestru zabytków wymaga, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę, uzyskania pozwolenia na prowadzenie tych robót, wydanego przez właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków.

3. W stosunku do obiektów budowlanych oraz obszarów nie wpisanych do rejestru zabytków, a objętych ochroną konserwatorską na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, pozwolenie na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego wydaje właściwy organ w uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków.”;

12) w art. 43 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Obiekty budowlane wymagające pozwolenia na budowę oraz obiekty, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 20, podlegają geodezyjnemu wyznaczeniu w terenie, a po ich wybudowaniu – geodezyjnej inwentaryzacji powyko-nawczej, obejmującej położenie ich na gruncie.”;

13) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„Art. 46. Kierownik budowy (rozbiórki), a jeżeli jego ustanowienie nie jest wymagane – inwestor, jest obowiązany przez okres wykonywania robót budowlanych przechowywać dokumenty stanowiące podstawę ich wykonania, a także oświadczenia dotyczące wyrobów budowlanych jednostkowo zastosowanych w obiekcie budowlanym, o których mowa w art. 9 ust. 1 ustawy o wyrobach budowlanych, oraz udostępniać te dokumenty przedstawicielom uprawnionych organów.”;

14) w art. 48 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dokumentów, o których mowa w art. 33 ust. 2 pkt 1, 2 i 4 oraz ust. 3; do projektu architektoniczno-budowlanego nie stosuje się przepisu art. 20 ust. 3 pkt 2.”;

15) w art. 49 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do opłaty legalizacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące kar, o których mowa w art. 59f ust. 1, z tym że stawka opłaty podlega pięćdziesięciokrotnemu podwyższeniu.”;

16) w art. 49b:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do opłaty legalizacyjnej stosuje się przepisy art. 59g, a wysokość opłaty w przypadku budowy, o której mowa w:

- 1) art. 29 ust. 1 pkt 7-11, 14, 15, 17 i 18 oraz w art. 30 ust. 1 pkt 3 – wynosi 2 500 zł,
- 2) art. 29 ust. 1 pkt 1-3, 5, 6, 12, 13, 16 i 19-21 – wynosi 5 000 zł”,

b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. W przypadku nieuiszczenia w terminie opłaty legalizacyjnej właściwy organ wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1.”;

17) w art. 51 ust. 2-6 otrzymują brzmienie:

„2. Inwestor zawiadamia właściwy organ o wykonaniu obowiązków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3, i występuje z wnioskiem o wydanie pozwolenia na wznowienie robót budowlanych albo pozwolenia na użytkowanie obiektu budowlanego.

3. Właściwy organ po sprawdzeniu wykonania obowiązków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3, wydaje decyzję w sprawie zatwierdzenia projektu budowlanego zamiennego i pozwolenia na wznowienie robót budowlanych albo pozwolenia na użytkowanie obiektu budowlanego. Przepisy art. 35 ust. 1-5, z wyjątkiem przepisu ust. 1 pkt 1 lit. b, stosuje się odpowiednio.

4. W razie niewykonania obowiązków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3, właściwy organ nakazuje, w drodze decyzji, zaniechanie dalszych robót budowlanych bądź rozbiórkę obiektu lub jego części, bądź doprowadzenie obiektu do stanu poprzedniego.

5. Przepisy ust. 1-4 stosuje się odpowiednio, jeżeli roboty budowlane, w przypadkach innych niż określone w art. 48 albo art. 49b, zostały wykonane w sposób, o którym mowa w art. 50 ust. 1. W takim przypadku decyzji o pozwoleniu na wznowienie robót nie wydaje się.

6. Przepisów niniejszego artykułu dotyczących pozwolenia na użytkowanie nie stosuje się do robót budowlanych innych niż budowa lub przebudowa obiektu budowlanego lub jego części.”;

18) art. 54 otrzymuje brzmienie:

„Art. 54. Do użytkowania obiektu budowlanego, na którego wzniesienie jest wymagane pozwolenie na budowę, można przystąpić, z zastrzeżeniem art. 55 i 57, po zawiadomieniu właściwego organu o zakończeniu budowy, jeżeli organ ten, w terminie 21 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, nie zgłosi sprzeciwu w drodze decyzji.”;

19) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Art. 55. Przed przystąpieniem do użytkowania obiektu budowlanego należy uzyskać ostateczną decyzję o pozwoleniu na użytkowanie, jeżeli:

- 1) na wzniesienie obiektu budowlanego jest wymagane pozwolenie na budowę i jest on zaliczony do kategorii V, IX-XVII, XX, XXII, XXIV, XXVII, XXVIII i XXX, o których mowa w załączniku do ustawy,
- 2) zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 49 ust. 5 albo art. 51 ust. 3,
- 3) przystąpienie do użytkowania obiektu budowlanego ma nastąpić przed wykonaniem wszystkich robót budowlanych.”;

20) w art. 57:

a) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Wniosek o udzielenie pozwolenia na użytkowanie stanowi wezwanie właściwego organu do przeprowadzenia obowiązkowej kontroli, o której mowa w art. 59a.

7. W przypadku stwierdzenia przystąpienia do użytkowania obiektu budowlanego lub jego części

z naruszeniem przepisów art. 54 i 55, właściwy organ wymierza karę z tytułu nielegalnego użytkowania obiektu budowlanego. Do kary tej stosuje się odpowiednio przepis art. 59f ust. 1, z tym że stawka opłaty podlega wówczas dziesięciokrotnemu podwyższeniu.”,

b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Po zakończeniu postępowania w sprawie zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego albo udzieleniu pozwolenia na użytkowanie, właściwy organ zwraca bezzwłocznie inwestorowi dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 4 i 5.”;

21) w art. 59 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy organ wydaje decyzję w sprawie pozwolenia na użytkowanie obiektu budowlanego po przeprowadzeniu obowiązkowej kontroli, o której mowa w art. 59a.”;

22) uchyla się art. 59b;

23) w art. 59d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy organ, po przeprowadzeniu obowiązkowej kontroli, sporządza protokół w trzech egzemplarzach. Jeden egzemplarz protokołu doręcza się inwestorowi bezzwłocznie po przeprowadzeniu kontroli, drugi egzemplarz przekazuje się organowi wyższego stopnia, a trzeci pozostaje we właściwym organie.”;

24) art. 59f otrzymuje brzmienie:

„Art. 59f. 1. W przypadku stwierdzenia w trakcie obowiązkowej kontroli nieprawidłowości w zakresie, o którym mowa w art. 59a ust. 2, wymierza się karę stanowiącą iloczyn stawki opłaty (s), współczynnika kategorii obiektu budowlanego

(k) i współczynnika wielkości obiektu budowlanego (w).

2. Stawka opłaty (s) wynosi 500 zł.
3. Kategorie obiektów, współczynnik kategorii obiektu oraz współczynnik wielkości obiektu określa załącznik do ustawy.
4. W przypadku gdy w skład obiektu budowlanego, z wyjątkiem budynku mieszkalnego jednorodzinnego, wchodzi części odpowiadające różnym kategoriom, karę stanowi suma kar obliczonych dla różnych kategorii.
5. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie, o którym mowa w art. 59a ust. 2, karę oblicza się odrębnie za każdą stwierdzoną nieprawidłowość. Karę stanowi suma tak obliczonych kar.
6. W przypadku wymierzenia kary właściwy organ, w drodze decyzji, odmawia wydania pozwolenia na użytkowanie i przeprowadza, w odpowiednim zakresie, postępowanie, o którym mowa w art. 51.”;

25) art. 59g otrzymuje brzmienie:

„Art. 59g. 1. Karę, o której mowa w art. 59f ust. 1, właściwy organ wymierza w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie.

2. Wymierzoną karę wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w ust. 1, w kasie właściwego urzędu wojewódzkiego lub na rachunek bankowy tego urzędu.

3. W przypadku nieuiszczenia kary w terminie podlega ona ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
  4. Minister właściwy do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób postępowania organów administracji publicznej po wymierzeniu kary.
  5. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 4, należy w szczególności określić sposób i termin informowania wierzyciela o wpłacie orzeczonej kary oraz sposób i termin zwrotu kwot wpłaconych z tytułu wymierzenia kary, w przypadku uchylecia lub zmiany postanowienia, o którym mowa w ust. 1.”;
- 26) w art. 81 w ust. 1 w pkt 1 lit. e otrzymuje brzmienie:
- „e) stosowania wyrobów budowlanych,”;
- 27) w art. 81a:
- a) w ust. 1 w pkt 2 uchyla się lit. c,
  - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Czynności kontrolne, związane z wykonywaniem uprawnień organów nadzoru budowlanego, przeprowadza się w obecności kierownika budowy lub robót, kierownika zakładu pracy lub wyznaczonego pracownika, bądź osób przez nich upoważnionych albo w obecności właściciela lub zarządcy obiektu, a w lokalu mieszkalnym – w obecności pełnoletniego domownika i przedstawiciela administracji lub zarządcy budynku.”;

28) w art. 81c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organy administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego przy wykonywaniu zadań określonych przepisami prawa budowlanego mogą żądać od uczestników procesu budowlanego, właściciela lub zarządcy obiektu budowlanego, informacji oraz udostępnienia dokumentów:

- 1) związanych z prowadzeniem robót, przekazywaniem obiektu budowlanego do użytkowania, utrzymaniem i użytkowaniem obiektu budowlanego,
- 2) świadczących o dopuszczeniu wyrobu budowlanego do obrotu albo jednostkowego zastosowania w obiekcie budowlanym.”;

29) w art. 82 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) dróg publicznych krajowych i wojewódzkich wraz z obiektami i urządzeniami służącymi do utrzymania tych dróg i transportu drogowego oraz sytuowanymi w koronie drogi sieciami uzbrojenia terenu, a w odniesieniu do dróg ekspresowych i autostrad – wraz z obiektami i urządzeniami obsługi podróźnych, pojazdów i przesyłek,”;

30) w art. 83 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do właściwości powiatowego inspektora nadzoru budowlanego jako organu pierwszej instancji należą zadania i kompetencje, o których mowa w art. 36a ust. 4, art. 40 ust. 2, art. 41 ust. 4, art. 44 ust. 1, art. 48-51, art. 54, art. 55, art. 57 ust. 4, art. 59, art. 59a, art. 59c ust. 1, art. 59d ust. 1, art. 59g ust. 1, art. 62 ust. 3, art. 65, art. 66, art. 67 ust. 1, art. 68, art. 69, art. 70 ust. 2, art. 71 ust. 3, art. 74, art. 75 ust. 1 pkt 3 lit. a, art. 76, art. 78 oraz art. 97 ust. 1.”;

- 31) uchyla się art. 83a;
- 32) w art. 88a ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. W rejestrach, o których mowa w ust. 1 pkt 3, zamieszcza się w szczególności: imiona i nazwisko, adres, numer PESEL – w stosunku do osób posiadających obywatelstwo polskie, albo numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość – w stosunku do osób nie posiadających obywatelstwa polskiego, a także informację o wykształceniu i tytułach naukowych.”;
- 33) w art. 93:
- a) pkt 1a otrzymuje brzmienie:
- „1a) przy wykonywaniu robót budowlanych stosuje wyroby budowlane, nie zapewniając spełnienia wymagań podstawowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1,”
- b) pkt 10 otrzymuje brzmienie:
- „10) nie udziela informacji lub nie udostępnia dokumentów, o których mowa w art. 81c ust. 1, żądanych przez właściwy organ, związanych z prowadzeniem robót budowlanych, przekazaniem obiektu budowlanego do użytkowania lub jego utrzymaniem.”;
- 34) w załączniku w kolumnie „Kategorie obiektów budowlanych” kategoria XII otrzymuje brzmienie:
- „Kategoria XII – budynki administracji publicznej, budynki Sejmu, Senatu, Kancelarii Prezydenta, ministerstw i urzędów centralnych, terenowej administracji rządowej i samorządowej, sądów i trybunałów, więzień i domów poprawczych, zakładów dla nieletnich, zakładów karnych, aresztów śledczych oraz obiekty budowlane Sił Zbrojnych”.

Art. 2. Dotychczasowe akty wykonawcze wydane na podstawie art. 10 ust. 4 i 7 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych, na podstawie ustawy o wyrobach budowlanych, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 3. Do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy, a nie zakończonych decyzją ostateczną, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 2 lit. a, art. 1 pkt 4 i 6 oraz art. 2, które wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

---

¹⁾ Niniejszy przepis dokonuje transpozycji w zakresie wymagań podstawowych postanowień dyrektywy 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia ustaw i aktów wykonawczych Państw Członkowskich dotyczących wyrobów budowlanych (Dz. Urz. WE L 40 z 11.2.1989, str. 12) w jej każdorazowym brzmieniu.

UZASADNIENIE

Obecnie obowiązująca ustawa Prawo budowlane z dnia 7 lipca 1994 r. reguluje kompleksowo zagadnienia projektowania, budowy utrzymania i rozbiórki obiektów budowlanych oraz kompetencje organów właściwych w tych sprawach. Ostatnia nowelizacja ustawy weszła w życie z dniem 11 lipca 2003 r., a jej zakres obejmował zmiany związane z realizacją rządowego programu „Przedsiębiorczość, rozwój, praca”.

Głównymi celami nowelizacji ustawy – Prawo budowlane jest poprawienie regulacji prawnych dotyczących obowiązkowych kontroli obiektów budowlanych wprowadzonych do Prawa budowlanego ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 80, poz. 718).

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane zawiera regulacje odnoszące się przede wszystkim do obowiązkowych kontroli, wykonywanych przez organy nadzoru budowlanego (doprecyzowanie przepisów i usunięcie niespójności powstałych w wyniku wprowadzenia do Prawa budowlanego zmian ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych ustaw). Natomiast uchylene przepisów art. 3 pkt 16 oraz 18, a także art. 10 oraz 10a, wynika z uregulowania materii zawartej w tych przepisach w odrębnej ustawie o wyrobach budowlanych.

W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych ustaw Sejm RP wprowadził, w stosunku do przedłożenia rządowego, poprawki zmierzające do wyeliminowania obowiązkowych, powszechnych i płatnych kontroli, obejmujących wszystkie budowy, realizowane na podstawie pozwolenia na budowę. Poprawki zlikwidowały również odpłatności za obowiązkowe kontrole, wprowadzając w niektórych przypadkach „karę”. Należy zwrócić uwagę na bardzo nieprecyzyjną dyspozycję przepisu, na podstawie którego taka kara miałaby być wymierzana („istotne odstępstwo od zatwierdzonego projektu budowlanego lub inne rażące naruszenie warunków pozwolenia na budowę”). Tak nieprecyzyjne sformułowania stwarzają ogromne pole uznania administracyjnego, a co za tym idzie, powodują bardzo poważne

zagrożenie korupcyjne. Ponadto, poprawki wprowadzone przez Sejm zawierają szereg błędów legislacyjnych i nieścisłości, które niniejszym zostaną wyeliminowane.

Omówienie poszczególnych zmian

1. Art. 1 pkt 1 – zmiana dotyczy art. 2 ust. 2 pkt 3 i polega na dostosowaniu brzmienia przepisu do nowej ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.
2. Art. 1 pkt 2:
  - 1) lit. a – uchylenie definicji: aprobaty technicznej i wyrobu budowlanego, ze względu na zamieszczenie jej w ustawie o wyrobach budowlanych, oraz opłaty, które to pojęcie nie jest używane w ustawie. Nowelizacja z dnia 27 marca 2003 r. wprowadziła „karę” w miejsce proponowanej w przedłożeniu rządowym opłaty za obowiązkowe kontrole. W związku z tym konieczne jest uchylenie pkt 21 w art. 3 Prawa budowlanego (dalej Pb),
  - 2) lit. b – stanowi legislacyjną konsekwencję uchylenia pkt 21.
3. Art. 1 pkt 3:
  - 1) lit. a – wskazanie, że wymagania podstawowe, określone w tym przepisie, odpowiadają ustaleniom odpowiedniej Dyrektywy Rady Wspólnot Europejskich,
  - 2) lit. b – zmiana gramatyczna – dostosowanie nazewnictwa (obszar oddziaływania obiektu) do terminologii stosowanej w słowniczku.
4. Art. 1 pkt 4 – uchylenie art. 10 oraz 10a Pb, ze względu na uregulowanie materii objętej tym przepisem w odrębnej ustawie o wyrobach budowlanych.
5. Art. 1 pkt 5 – zmiana w art. 12a ust. 1 Pb – zmiana brzmienia tego przepisu poprzez rozszerzenie kręgu podmiotów uprawnionych do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie o osoby pochodzące z państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego (dotychczas tylko z Unii Europejskiej).

6. Art. 1 pkt 6 – art. 20 ust. 1 pkt 3a Pb – zmiana dostosowująca do odrębnej ustawy o wyrobach budowlanych.
7. Art. 1 pkt 7 – art. 29 ust. 1 pkt 13 i 17 – zmiana redakcji przepisu (pkt 13) oraz poszerzenie zakresu zwolnień o umocnienia brzegów rzek i potoków (pkt 17).
8. Art. 1 pkt 8 – zmiana dotyczy art. 30 ust. 3 i polega na usunięciu błędu polegającego na objęciu obowiązkiem uzgadniania z rzeczoznawcą do spraw zabezpieczeń ppoż. projektu zagospodarowania działki lub terenu sporządzanego przy budowie wszystkich przyłączy do budynków. Wymóg ten pozostaje wyłącznie w przypadku projektu zbiornikowej instalacji gazowej.
9. Art. 1 pkt 9 – zmiany w art. 35 Pb. W lit. a dokonano uzupełnienia pkt 2 w ust. 1 w zakresie sprawdzanej kompletności projektu o informację bioz i zaświadczenie o przynależności do właściwej izby samorządu zawodowego. W lit. b i c (zmiana ust. 6 i dodanie nowych ust. 7 i 8 do art. 35 Pb) doprecyzowano procedurę związaną z nakładaniem kary na organ administracji architektoniczno-budowlanej.
10. Art. 1 pkt 10 – w art. 36 w ust. 1 uchyla się pkt 6 i nadaje nowe brzmienie pkt 5 Pb – wyłączono możliwość zastosowania przez organy administracji architektoniczno-budowlanej uznaniowości przy nakładaniu obowiązku uzyskania pozwolenia na użytkowanie obiektu. Obiekty, wymagające uzyskania pozwolenia na użytkowanie, zostały enumeratywnie wyliczone w ustawie (art. 55 Pb), w związku z czym organy administracji architektoniczno-budowlanej jedynie zamieszczają informację o obowiązku uzyskania odpowiedniego pozwolenia.
11. Art. 1 pkt 11 – zmiana dotyczy ust. 1 i 3 w art. 39 Pb – dostosowanie brzmienia przepisów do nowej ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.
12. Art. 1 pkt 12 – nowe brzmienie art. 43 ust. 1 – rozszerzenie obowiązku geodezyjnego wyznaczenia w terenie oraz geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej na budowę przyłączy na podstawie zgłoszenia.
13. Art. 1 pkt 13 – zmiana dotyczy art. 46 Pb – dostosowanie brzmienia przepisu do odrębnej ustawy o wyrobach budowlanych.

14. Art. 1 pkt 14 – zmiana dotyczy art. 48 ust. 3 pkt 2 i polega na podkreśleniu braku obowiązku przedstawienia decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, w przypadku wydania postanowienia, o którym mowa w art. 48 ust. 2.
15. Art. 1 pkt 15 – nowe brzmienie ust. 2 w art. 49 Pb – doprecyzowanie, że przepisy dotyczące kar w odniesieniu do opłaty legalizacyjnej stosuje się odpowiednio.
16. Art. 1 pkt 16 – nowe brzmienie ust. 5 w art. 49b Pb (usunięcie wątpliwości interpretacyjnych dot. opłaty legalizacyjnej) oraz uzupełnienie art. 49b Pb o nowy ust. 7, przewidujący, analogicznie jak w art. 49 ust. 3 Pb, konsekwencje nieuiszczenia w terminie opłaty legalizacyjnej.
17. Art. 1 pkt 17 – nowe brzmienie ust. 2-6 art. 51 Pb. Usunięcie wewnętrznej niespójności przepisu (ust. 6 w dotychczasowym brzmieniu zawierał wyłączenie stosowania przepisów tego artykułu dotyczących pozwolenia na użytkowanie, natomiast art. 51 ust. 1-5 Pb nie zawierał regulacji dotyczących tego pozwolenia).
18. Art. 1 pkt 18 – nowe brzmienie art. 54 Pb, będące konsekwencją zmiany art. 55 Pb, zaproponowanej w art. 1 pkt 20 projektu ustawy.
19. Art. 1 pkt 19 – nowe brzmienie art. 55 Pb. W przepisie tym przewidziano trzy przypadki, w których istnieje obowiązek uzyskania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie poprzez:
  - 1) wskazanie w ustawie kategorii obiektów budowlanych, wymagających takiego pozwolenia,
  - 2) odesłanie do przepisów ustawy, przewidujących powstanie takiego obowiązku (art. 49 ust. 5 i art. 51 ust. 3 Pb),
  - 3) wskazanie możliwości przystąpienia do użytkowania obiektu budowlanego przed wykonaniem wszystkich robót budowlanych, pod warunkiem uzyskania takiej decyzji.

Zrezygnowano tym samym z uznaniowego charakteru nakładania obowiązku uzyskania takiej decyzji w pozwoleniu na budowę (zob. zmiana w art. 36 Pb) oraz z upoważnienia do wydania aktu wykonawczego w sprawie określenia

obiektów budowlanych wymagających obowiązkowych kontroli (skreślenie dotychczasowego ust. 3 w art. 54 Pb). Zmiana jest konsekwencją wprowadzenia zasady w art. 59 ust. 1 Pb (art. 1 pkt 16 projektu ustawy), że obowiązkowe kontrole dotyczą wyłącznie obiektów wymagających pozwolenia na użytkowanie.

20. Art. 1 pkt 20 – nowe brzmienie ust. 6 i 7 oraz dodanie nowego ust. 8 w art. 57 Pb. Zmiana w ust. 6 jest konsekwencją przyjęcia zasady, że obowiązkowe kontrole poprzedzają wydanie decyzji o pozwoleniu na użytkowanie (przy okazji usunięcie wątpliwości interpretacyjnych wynikających z dotychczasowego brzmienia przepisu). W ust. 7 wprowadzono karę z tytułu nielegalnego użytkowania obiektu. Natomiast ust. 8 ma charakter porządkowy, precyzuje, jakie dokumenty podlegają zwrotowi inwestorowi po zakończeniu postępowania.
21. Art. 1 pkt 21 – zmiana brzmienia ust. 1 w art. 59 Pb. Wprowadzenie zasady, że wydanie decyzji o pozwoleniu na użytkowanie musi być poprzedzone obowiązkową kontrolą przeprowadzoną przez organ nadzoru budowlanego. Przyjęcie tej zasady pozwala na wyeliminowanie uznaniowości dotyczącej obowiązku przeprowadzenia kontroli (zmiana w art. 36 Pb) oraz jednoznaczne określenie w samej ustawie, w jakich przypadkach obowiązek taki występuje.
22. Art. 1 pkt 22 – uchylenie przepisu art. 59b Pb mówiącego o obowiązku przeprowadzenia kontroli wszystkich budów po zakończeniu budowy lub złożeniu wniosku o wydanie pozwolenia na użytkowanie, albowiem ustawa nie przewiduje powszechnych obowiązkowych kontroli.
23. Art. 1 pkt 23 – nowe brzmienie ust. 1 w art. 59d Pb. Wprowadza się zasadę, że po przeprowadzaniu obowiązkowej kontroli organ sporządza z niej protokół nie w dwóch, jak w chwili obecnej, a w trzech egzemplarzach – jeden egzemplarz protokołu doręcza się inwestorowi, drugi egzemplarz przekazuje się organowi wyższego stopnia, a trzeci pozostaje we właściwym organie. Przekazanie protokołu kontroli do organu wyższego stopnia stanowi formę zabezpieczenia prawidłowości postępowania kontrolnego.
24. Art. 1 pkt 24 – nowe brzmienie art. 59f Pb. Zgodnie z ust. 1 kara wymierzana będzie w przypadku stwierdzenia podczas obowiązkowej kontroli

nieprawidłowości w zakresie, o którym mowa w art. 59a ust. 2, (dotychczasowe brzmienie przepisu przewidywało wymierzenie kary w przypadku stwierdzenia w trakcie obowiązkowej kontroli istotnego odstępstwa od zatwierdzonego projektu lub innego rażącego naruszenia warunków pozwolenia na budowę – nie korespondowało z ustawowo określonym zakresem kontroli oraz stwarzało szerokie pole uznania administracyjnego). Proponowane nowe brzmienie eliminuje powyższe błędy.

W ust. 2 określono wysokość stawki opłaty, będącej jednym z elementów służących do obliczania kary. Ze względu na wprowadzony system kar zdecydowano się na wprowadzenie stawki opłaty w formie rangi ustawowej, a nie w rozporządzeniu. Skutkiem zmiany jest skreślenie upoważnienia do wydania aktu wykonawczego w tej sprawie. Jednocześnie, w stosunku do obecnie obowiązujących regulacji, podniesiono wysokość stawki opłaty z 300 na 500 zł. Należy zwrócić uwagę, że dotychczasowa wysokość stawki opłaty i forma jej ustalania była przygotowana na potrzeby systemu przewidującego obowiązkowe powszechne płatne kontrole obiektów budowlanych oddawanych do użytkowania. Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych ustaw wprowadziła w miejsce ww. opłat kary, pozostawiając jednakże sposób ustalania ich wysokości, przewidziany dla opłat. Takie ujęcie spowodowało, że kary, ze względu na stosunkowo niską wysokość, praktycznie nie oddziałują prewencyjnie. Ustalenie w ustawie wysokości stawki opłaty na 500 zł oraz objęcie karą każdego, ustawowo określonego przypadku naruszenia prawa, nada karom również charakter prewencyjny, jednocześnie nie powodując nadmiernej dolegliwości w stosunku do inwestora.

Ust. 3-5 są to dotychczasowe ust. 2-4 (zmiana wynika z wprowadzenia nowego ust. 2).

W ust. 6 przewidziano obowiązek sumowania kar za każde odstępstwo od wymagań, określonych w art. 59a ust. 2 Pb (dotychczasowe nieprecyzyjne brzmienie przepisu sugerowało wymierzenie jednej kary bez względu na zakres nieprawidłowości na budowie).

Nowy ust. 7 wprowadza zasadę, że w przypadku stwierdzenia w trakcie kontroli określonych nieprawidłowości i wymierzenia kary należy odmówić wydania pozwolenia na użytkowanie obiektu i przeprowadzić odpowiednie postępowanie „naprawcze” na podstawie art. 51 Pb (brak regulacji w obecnej ustawie).

25. Art. 1 pkt 25 – zmiana brzmienia art. 59g Pb. Poprawa redakcji obecnego przepisu poprzez z jednej strony, zrezygnowanie ze zbędnych przywołań artykułów K.p.a. (ust. 1), a z drugiej strony, dostosowanie przepisu do zasad obowiązujących w polskiej procedurze administracyjnej (ust. 2 i 3), zgodnie z którymi wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania postanowienia. Uzupełnienie przepisu o delegację dla właściwych ministrów do określenia szczegółowego trybu postępowania organów w przypadku wymierzenia kary.
26. Art. 1 pkt 26 – zmiana brzmienia lit. e w art. 81 w ust. 1 w pkt 1 Pb – dostosowanie brzmienia przepisu do zakresu przedmiotowego ustawy, w związku z odrębną ustawą o wyrobach budowlanych.
27. Art. 1 pkt 27 – zmiany w art. 81a Pb – dostosowanie brzmienia przepisów do zakresu przedmiotowego ustawy, w związku z odrębną ustawą o wyrobach budowlanych.
28. Art. 1 pkt 28 – zmiana w art. 81c w ust. 1 – dostosowanie brzmienia przepisu do zakresu przedmiotowego ustawy, w związku z odrębną ustawą o wyrobach budowlanych.
29. Art. 1 pkt 29 – zmiana brzmienia art. 82 ust. 3 pkt 3 – rozszerzenie właściwości wojewody, jako organu administracji architektoniczno-budowlanej I instancji, o roboty budowlane związane z sieciami uzbrojenia terenu sytuowanymi w koronie drogi odpowiedniej kategorii. Dzięki temu eliminuje się sytuacje zbiegu właściwości organów szczebla powiatowego i wojewódzkiego w przypadku wykonywania robót budowlanych związanych z ww. sieciami. Wprowadzenie tej zmiany czyni zbędnym art. 83a.
30. Art. 1 pkt 30 – zmiana dotyczy art. 83 ust. 1 i polega na usunięciu spośród zadań i kompetencji powiatowego inspektora nadzoru budowlanego obowiązku wynikającego z uchylonego art. 59b.

31. Art. 1 pkt 31 – uchylenie art. 83a – zmiana jest konsekwencją zmiany brzmienia art. 82 ust. 3 pkt 3 Pb (art. 1 pkt 29).
32. Art. 1 pkt 32 – zmiana dotyczy art. 88a ust. 2 Pb i polega na dostosowaniu przepisu do, przewidzianej w art. 12a Pb, możliwości uzyskiwania uprawnień budowlanych przez osoby nieposiadające obywatelstwa polskiego.
33. Art. 1 pkt 33 – zmiany w art. 93 Pb – dostosowanie brzmienia przepisu (pkt 1a) do zakresu przedmiotowego ustawy, w związku z odrębną ustawą o wyrobach budowlanych oraz nadanie właściwej redakcji pkt 10.
34. Art. 1 pkt 34 – w załączniku do ustawy zmiana redakcyjna w kategorii XII obiektów budowlanych – zamiast dotychczasowego niezdefiniowanego pojęcia „zabudowa koszarowa” wprowadza się pojęcie „obiekty budowlane Sił Zbrojnych”.

Art. 2 – przepis przewidujący możliwość zachowania w mocy niektórych aktów wykonawczych do czasu wydania nowych, na podstawie odrębnej ustawy o wyrobach budowlanych. Nowe akty wykonawcze powinny być wydane nie później niż 12 m-cy od wejścia w życie ustawy o wyrobach budowlanych.

Art. 3 – przepis intertemporalny, przewidujący zakończenie postępowań, wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy, zgodnie z przepisami dotychczasowymi.

Art. 4 – przepis o wejściu ustawy w życie, przewidujący wejście niektórych przepisów (dotyczących wyrobów budowlanych) w okresie późniejszym niż pozostałe – z dniem przystąpienia do Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Zakres regulacji

Ustawa ma charakter porządkujący i uzupełniający. Poprawienie przepisów dotyczących obowiązkowych kontroli obiektów budowlanych wprowadzonych do Prawa budowlanego ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz o zmianie niektórych ustaw pozwoli zminimalizować zagrożenie wystąpienia zjawisk korupcyjnych w trakcie tych kontroli oraz uniknąć wątpliwości co do zakresu kontroli, jak również sposobu naliczania kar i ich wysokości.

2. Skutki wprowadzenia regulacji

Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wprowadzenie proponowanych zmian w ustawie – Prawo budowlane nie powoduje dodatkowych i nieprzewidzianych wydatków z budżetu państwa.

Należy również podkreślić, że wejście w życie przedstawionych regulacji pociągnie za sobą dodatkowe wpływy do budżetu państwa z tytułu zwiększenia wysokości opłat legalizacyjnych oraz kar nakładanych w wyniku przeprowadzanych obowiązkowych kontroli, jednak oszacowanie ich wysokości jest niemożliwe z uwagi na brak punktu odniesienia umożliwiającego przeprowadzenie miarodajnej symulacji finansowej.

Wpływ na rynek pracy

Projektowane regulacje pozostaną bez wpływu na rynek pracy.

Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Przepisy dotyczące obowiązkowych kontroli obiektów budowlanych oddawanych do użytkowania istotnie ograniczają sferę uznania administracyjnego, występującego w trakcie takiej kontroli, a tym samym ograniczają możliwość występowania zjawisk korupcyjnych.

Wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane regulacje nie zawierają przepisów mających wpływ na sytuację i rozwój regionów.

Wejście w życie ustawy będzie skutkowało poprawą w sferze spójności systemu prawa.

3. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy poddany został szerokim konsultacjom społecznym poprzez bezpośrednie przekazanie z prośbą o opinię do następujących podmiotów: Forum Związków Zawodowych, Izba Gospodarcza Gazownictwa, Krajowa Izba Architektów Rzeczypospolitej Polskiej, Krajowa Izba Budownictwa, Krajowa Izba Gospodarcza, Krajowa Rada Rzeczników Konsumentów, Krajowa Izba Urbanistów, NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolska Izba Gospodarcza Drogownictwa, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Polska Izba Inżynierów Budownictwa, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych, Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa, Polski Związek Inżynierów i Techników Sanitarnych, Stałe Przedstawicielstwo Kongresu Budownictwa Polskiego, Stowarzyszenie Architektów Polskich, Stowarzyszenie Elektryków Polskich, Towarzystwo Urbanistów Polskich, Związek Zawodowy „Budowlani”, Związek Mostowców RP, Związek Pracodawców – Producentów Materiałów dla Budownictwa, Związek Zawodowy Pracowników Drogownictwa RP. Projekt został zamieszczony również na stronach internetowych Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego oraz poddany konsultacjom środowiskowym, w ramach ogólnopolskiej narady ze służbami architektoniczno-budowlanymi oraz nadzoru budowlanego szczebla wojewódzkiego w dniach 9 i 10 października 2003 r.

Ww. konsultacje potwierdziły celowość i zasadniczą trafność zaproponowanych regulacji. Wśród zgłoszonych opinii można wyodrębnić trzy grupy uwag i propozycji:

- 1) merytorycznych i ściśle związanych z zakresem nowelizacji,
- 2) redakcyjnych,
- 3) wykraczających poza zakres przedmiotowy nowelizacji.

Omówienie wyników konsultacji

Partnerzy społeczni zgłosili uwagi dotyczące problematyki z zakresu uregulowanego ustawą – Prawo ochrony środowiska, a odnoszące się do obowiązków przeprowadzania postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko. Materia ta wykracza poza zakres przedmiotowy ustawy – Prawo budowlane.

Część zgłoszonych uwag została uwzględniona w trakcie uzgodnień międzyresortowych.

8-OSR/1/hb

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

MINISTER
Prof. dr hab. Danuta Hübner

Min. DH- 108-/03/DPE/gl

Warszawa, 14.01.04

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo budowlane z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionym projektem ustawy o zmianie ustawy Prawo budowlane (RM-10-202-03) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Przedłożony projekt ustawy o zmianie ustawy Prawo budowlane przede wszystkim dotyczy obowiązkowych kontroli obiektów budowlanych. Problematyka ta jest nieobjęta prawem Unii Europejskiej. Przedmiot przedłożonego projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo budowlane w przeważającej części jest nieobjęty zakresem prawa Unii Europejskiej. Jedyne przepisy objęte zakresem prawa Unii Europejskiej to projektowane art. 1 pkt 5 i art. 1 pkt 31.
- II. Projektowany przepis art. 1 pkt 5 rozszerza krąg uprawnionych do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie o obywateli państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Przepis ten realizuje postanowienia wynikające

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾**

z dnia

**w sprawie szczegółowego sposobu postępowania organów administracji publicznej po
wymierzeniu kary**

Na podstawie art. 59g ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób i termin informowania wierzyciela o wpłacie kary wymierzonej za istotne odstępstwo od zatwierdzonego projektu budowlanego lub inne rażące naruszenie warunków pozwolenia na budowę;
- 2) sposób i termin zwrotu kwot wpłaconych z tytułu wymierzenia kary w przypadku uchylecia lub zmiany postanowienia o nałożeniu kary za istotne odstępstwo od zatwierdzonego projektu budowlanego lub inne rażące naruszenie warunków pozwolenia na budowę.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o wierzycielu – rozumie się właściwy organ nadzoru budowlanego.

§ 3. 1. Właściwy wojewoda przekazuje informacje o wniesieniu przez inwestora kary wymierzonej za istotne odstępstwo od zatwierdzonego projektu budowlanego lub inne rażące naruszenie warunków pozwolenia na budowę, wierzycielowi w formie pisemnej za potwierdzeniem przez pocztę, przez swojego pracownika lub przez upoważnione osoby.

2. Informację, o której mowa w ust. 1, właściwy wojewoda przekazuje wierzycielowi w terminie 7 dni od dnia wniesienia przez inwestora kary w kasie właściwego urzędu wojewódzkiego lub na rachunek bankowy tego urzędu.

§ 4. 1. W przypadku uchylecia lub zmiany postanowienia o nałożeniu kary wymierzonej za istotne odstępstwo od zatwierdzonego projektu budowlanego lub inne rażące naruszenie warunków pozwolenia na budowę, właściwy wojewoda jest zobowiązany do zwrotu równowartości wpłaconej kary w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia uchylającego lub zmieniającego to postanowienie.

2. Zwrot równowartości wpłaconej kary następuje:

- 1) na wskazany przez inwestora rachunek bankowy lub
- 2) w gotówce, jeżeli inwestor nie posiada rachunku bankowego.

3. Za dzień zwrotu równowartości wpłaconej kary uważa się dzień:

- 1) obciążenia rachunku bankowego urzędu na podstawie polecenia przelewu;
- 2) złożenia przekazu pocztowego;
- 3) wypłacenia równowartości wpłaconej kary przez właściwego wojewodę lub pozostawienia jej do dyspozycji inwestora w kasie właściwego urzędu wojewódzkiego.

---

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165, Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie szczegółowego sposobu postępowania organów administracji publicznej po wymierzeniu kary został opracowany na podstawie art. 59g ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016). Delegacja ta upoważnia ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, do wydania rozporządzenia, określającego szczegółowy sposób postępowania organów administracji publicznej po wymierzeniu kary za istotne odstępstwo od zatwierdzonego projektu budowlanego lub inne rażące naruszenie warunków pozwolenia na budowę (art. 59f ust. 1 cytowanej ustawy).

Projekt rozporządzenie ma na celu określenie sposobu i terminu informowania wierzyciela (właściwego organu nadzoru budowlanego) o wpłacie kary wymierzonej za istotne odstępstwo od zatwierdzonego projektu budowlanego lub inne rażące naruszenie warunków pozwolenia na budowę (art. 59f ust. 1 Prawa budowlanego) oraz sposób i termin zwrotu kwot wpłaconych z tytułu wymierzenia kary w przypadku uchylenia lub zmiany postanowienia o nałożeniu kary za istotne odstępstwo od zatwierdzonego projektu budowlanego lub inne rażące naruszenie warunków pozwolenia na budowę (art. 59g ust. 1 ww. ustawy).

Projekt nakłada na właściwego wojewodę obowiązek informowania wierzyciela o wpłacie kary wymierzonej na podstawie art. 59f ust. 1 cytowanej ustawy, w ciągu 7 dni od dnia wpłaty tej kary, przez inwestora, w kasie właściwego urzędu wojewódzkiego lub na rachunek bankowy tego urzędu. Doręczenie informacji następuje w formie pisemnej za potwierdzeniem przez pocztę, przez swojego pracownika lub przez upoważnione osoby.

W przypadku uchylenia lub zmiany postanowienia wydanego na podstawie art. 59g ust. 1 ustawy właściwy wojewoda jest zobowiązany do zwrotu równowartości wpłaconej kary w terminie 30 dni od dnia doręczenia ww. postanowienia. Zwrot równowartości wpłaconej kary następuje na wskazany przez inwestora rachunek bankowy lub w gotówce, jeżeli nie posiada on rachunku bankowego. Za dzień zwrotu równowartości wpłaconej kary uznaje się dzień obciążenia rachunku bankowego urzędu na podstawie polecenia przelewu, złożenia przekazu pocztowego lub wypłacenia równowartości wpłaconej kary przez właściwego wojewodę albo pozostawienia jej do dyspozycji inwestora w kasie właściwego urzędu wojewódzkiego.

W celu przeprowadzenia uzgodnień międzyresortowych projekt zostanie przedstawiony do zaopiniowania członkom Rady Ministrów, Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji, a także organizacjom społecznym i zawodowym właściwym za względu na przedmiot projektowanego aktu prawnego.

Skutki regulacji, związane z wejściem w życie przedmiotowej aktu normatywnego nie mają wpływu na rynek pracy oraz na dochody i wydatki budżetu sektora finansów publicznych, w tym na budżet państwa. Przepisy rozporządzenia nie wpłyną na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, a także na problematykę związaną z rozwojem regionalnym.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾**

z dnia

zmieniające rozporządzenie w sprawie wzorów i sposobu prowadzenia centralnych rejestrów osób posiadających uprawnienia budowlane, rzeczoznawców budowlanych oraz ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej w budownictwie

Na podstawie art. 88a ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. 2003 r. Nr 207, poz. 2016) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 26 kwietnia 2002 r. w sprawie wzorów i sposobu prowadzenia centralnych rejestrów osób posiadających uprawnienia budowlane, rzeczoznawców budowlanych oraz ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej w budownictwie (Dz. U. Nr 62, poz. 565) w załączniku nr 1 „KARTA OSOBOWA” pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Numer:

- a) PESEL – w przypadku osób posiadających obywatelstwo polskie,
- b) paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz jego nazwa – w przypadku osób nie posiadających obywatelstwa polskiego”.

§ 2 Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

---

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – budownictwo, gospodarka przestrzenna i mieszkaniowa, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165, Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia został opracowany na podstawie art. 88a ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016). Delegacja ta upoważnia ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej do wydania rozporządzenia w sprawie wzorów i sposobu prowadzenia rejestrów, o których mowa w ust. 1 pkt 3, a w szczególności:

- 1) wymogi, jakim powinny odpowiadać rejestry,
- 2) dokumenty dołączane do wniosku o wpis do rejestrów, stanowiące podstawę dokonania wpisu.

Obecnie materia ta uregulowana jest w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 26 kwietnia 2002 r. w sprawie wzorów i sposobu prowadzenia centralnych rejestrów osób posiadających uprawnienia budowlane, rzeczoznawców budowlanych oraz ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej w budownictwie (Dz. U. Nr 62, poz. 565).

Projektowane rozporządzenie wprowadza zmiany do załącznika nr 1 „KARTA OSOBOWA” nowelizowanego aktu prawnego. Polegają one na zmianie treści pkt 10.

Zmiana ta ma na celu dostosowanie rozporządzenia do przewidzianej w art. 12a Prawa budowlanego, możliwości uzyskiwania uprawnień budowlanych przez osoby nie posiadające obywatelstwa polskiego.

W przypadku wpisu do centralnego rejestru osób posiadających uprawnienia budowlane, centralnego rejestru rzeczoznawców budowlanych lub centralnego rejestru ukaranych z tytułu odpowiedzialności zawodowej osób nie posiadających obywatelstwa polskiego, w Karcie Osobowej zamiast numeru PESEL będzie się zamieszczać numer paszportu lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość.

W celu przeprowadzenia uzgodnień międzyresortowych projekt zostanie przedstawiony do zaopiniowania członkom Rady Ministrów, Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Prezesowi Rządowego Centrum Legislacji, a także organizacjom społecznym i zawodowym właściwym ze względu na przedmiot projektowanego aktu prawnego.

Skutki regulacji, związane z wejściem w życie przedmiotowego projektu nie mają wpływu na rynek pracy oraz na dochody i wydatki budżetu sektora finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego. Przepisy rozporządzenia nie wpłyną na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, a także na problematykę związaną z rozwojem regionalnym.